

หลักการของเอ็นเอ็มอาร์

2.1 สมบัติของนิวเคลียส [1]

นิวเคลียสของอะตอมซึ่งประกอบด้วยโปรตอนและนิวตรอน จะประพฤติตัวคล้ายกับก้อนมวลที่มีประจุไฟฟ้าหมุนรอบตัวเอง คือ มีโมเมนต์เชิงมุมและสปิน และมีโมเมนต์แม่เหล็ก สมบัติเหล่านี้จะขึ้นกับจำนวนของโปรตอนและนิวตรอนที่ประกอบเป็นนิวเคลียสสำหรับธาตุและไอโซโทปของธาตุต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 2.1

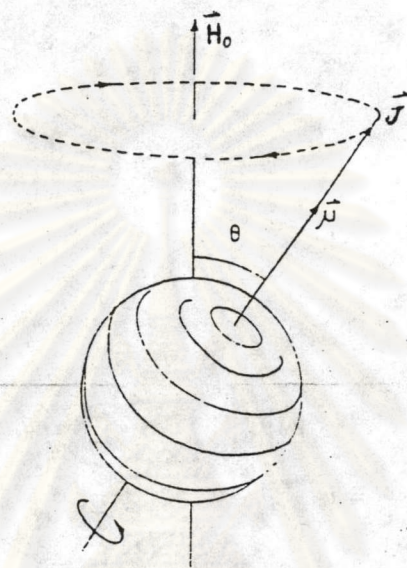
เลขอะตอม	เลขมวลอะตอม	เลขสปินคว้นต้ม	โมเมนต์แม่เหล็ก	ตัวอย่าง
๑	๑	0	ไม่มี	$^{12}\text{C}, ^{16}\text{O}$
๑	๒	$n/2$	มี	$^{13}\text{C}, ^{17}\text{O}$
๗	๑๔	n	มี	$^{14}\text{N}, ^{10}\text{B}$
๑	๑	$n/2$	มี	$^1\text{H}, ^{15}\text{N}$

ตารางที่ 2.1 แสดงสมบัติของนิวเคลียสที่ขึ้นกับจำนวนโปรตอนและนิวตรอน

นิวเคลียสที่มีเลขสปินคว้นต้มเป็นคี่จะไม่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ทางเอ็นเอ็มอาร์ขึ้นมาได้ สมบัติทางเอ็นเอ็มอาร์ของนิวเคลียสของธาตุต่างๆแสดงในภาคผนวก ก.

2.2 นิวเคลียสในสนามแม่เหล็กสถิต [1]

พิจารณานิวเคลียสที่มีโมเมนต์แม่เหล็ก ($\vec{\mu}$) วางอยู่ในสนามแม่เหล็กสถิตที่มีขนาดสม่ำเสมอ (\vec{H}_0) ดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 แสดงการหมุนควงของนิวเคลียสในสนามแม่เหล็กสถิต

จะเกิดแรงบิดให้ $\vec{\mu}$ ชี้ขนานกับ \vec{H}_0 แต่เนื่องจากนิวเคลียสมีโมเมนต์เชิงมุม การตอบสนองจึงเหมือนกับไจโรสโคปที่อยู่ในสนามโน้มถ่วง เกิดทอร์ก (Torque) ในทิศทางตั้งฉากกับ $\vec{\mu}$ และ \vec{H}_0 ทำให้แกนหมุนของนิวเคลียสหมุนควง (precess) รอบแกนที่ขนานกับ \vec{H}_0 ทอร์ก (\vec{T}) ที่เกิดขึ้นหาได้จาก

$$\vec{T} = \vec{\mu} \times \vec{H}_0 \quad \dots\dots\dots(2.1)$$

ทอร์ก คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของโมเมนต์เชิงมุม (J)

$$\vec{T} = d\vec{J}/dt \quad \dots\dots\dots(2.2)$$

สำหรับการหมุนควงที่มีความเร็วเชิงมุม $\vec{\omega}$ อัตราการเปลี่ยนโมเมนต์เชิงมุมจะมีค่า
เป็น

$$d\vec{J}/dt = \vec{\mu} \times \vec{H}_0 \quad \dots\dots\dots(2.3)$$

และ
$$\vec{J} = \vec{\mu} / \gamma \quad \dots\dots\dots(2.4)$$

เมื่อ γ คืออัตราส่วนไจโรแมกเนติก (Gyromagnetic Ratio) ของนิวเคลียส ซึ่งเป็น
อัตราส่วนของโมเมนต์แม่เหล็กต่อโมเมนต์เชิงมุม จากสมการที่ (2.3) และ (2.4) [2] ได้

$$\vec{\omega} = -\gamma \vec{H}_0 \quad \dots\dots\dots(2.5)$$

สมการที่ (2.5) เรียกว่า สมการของลาร์มอร์ (Larmor Equation) ซึ่งเป็นพื้นฐานที่
อธิบายปรากฏการณ์เอ็นเอ็มอาร์ ความถี่เชิงมุมจะแปรตรงกับสนามแม่เหล็กและอัตราส่วนไจโร
แมกเนติก การเกิดเรโซแนนซ์ทำได้โดยใส่สนามแม่เหล็กแบบแกว่งกวัดความถี่ ω_0 ในทิศทาง
กับ \vec{H}_0 การดูดกลืนพลังงานของนิวเคลียสก็จะเกิดขึ้น โดยทำให้มุมระหว่าง $\vec{\mu}$ กับ \vec{H}_0 เพิ่มขึ้น

หากพิจารณาปรากฏการณ์เอ็นเอ็มอาร์ในทางคว้นตัม นิวเคลียสที่มีเลขสปินคว้นตัม (I)
ถูกวางในสนามแม่เหล็ก (H_0) ระดับพลังงานของนิวเคลียสที่เป็นไปได้คือ ระดับพลังงานของ
ซีแมน (Zeeman Energy)

$$E = -\gamma \hbar H_0 m_l \quad \dots\dots\dots(2.6)$$

เมื่อ $m_l = I, (I-1), (I-2), \dots, -I$

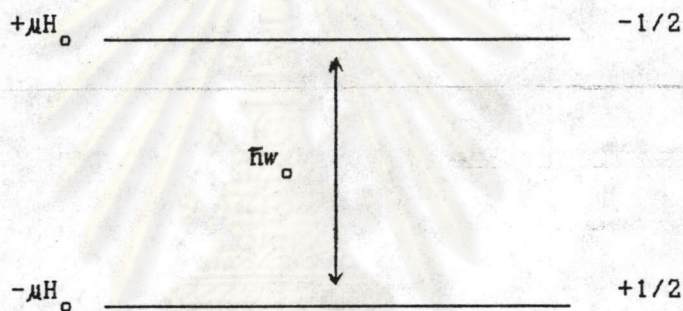
สำหรับนิวเคลียสที่มีสปิน 1/2 ซึ่ง $m_l = +1/2$ ผลต่างระดับพลังงานแสดงดัง

รูปที่ 2.2

$$\Delta E = \sigma \hbar H_0 = \hbar w_0 \dots\dots\dots (2.7)$$

$$w_0 = \sigma H_0 \dots\dots\dots (2.8)$$

เงื่อนไขการดูดกลืนพลังงานของนิวเคลียสในสนามแม่เหล็ก จะคล้องจองกับการอธิบายโดยใช้กลศาสตร์แบบฉบับ

รูปที่ 2.2 แสดงระดับพลังงานของสปิน 1/2 เมื่ออยู่ในสนามแม่เหล็ก

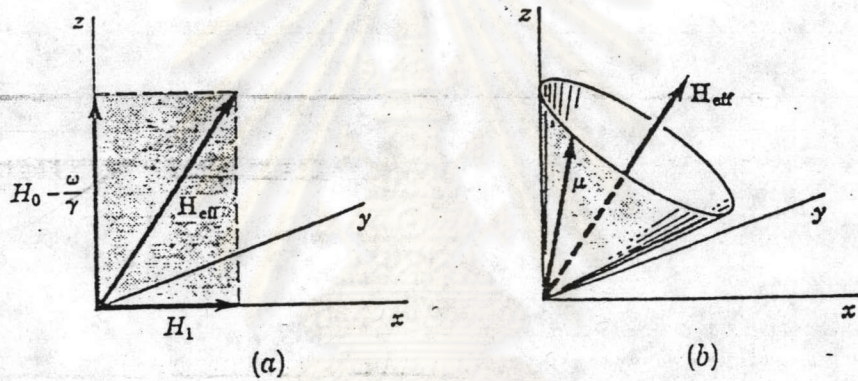
2.3 ผลจากสนามแม่เหล็กแบบแกว่งกวัด [2]

ในการทดลองเอ็นเอ็มอาร์ เราต้องวางวัตถุที่ประกอบด้วยนิวเคลียสที่ทำให้เกิดเรโซแนนซ์ในสนามแม่เหล็กสถิต ($H_0 \hat{k}$) แล้วใส่สนามแม่เหล็กแบบแกว่งกวัดซึ่งมีแอมพลิจูด H_1 และมีทิศทางตั้งฉากกับทิศของสนามแม่เหล็กสถิต ผลที่เกิดกับนิวเคลียสแสดงด้วยสมการการเปลี่ยนแปลงของโมเมนต์แม่เหล็กกับเวลาในแกนอ้างอิงหมุนด้วยความถี่เชิงมุมเท่ากับความถี่ของ $H_1 \hat{r}$ ซึ่งให้เท่ากับ $w_1 \hat{k}$

$$d\hat{\mu}/dt = \hat{\mu} \times \sigma \hbar H_{eff} \dots\dots\dots (2.9)$$

เมื่อ $\vec{H}_{eff} = (H_0 - w/\gamma)\vec{k} + H_1\vec{i}$ (2.10)

ความหมายของสมการที่ 2.9 คือ ในแกนอ้างอิงหมุน โมเมนต์แม่เหล็กจะหมุนควงรอบแกน \vec{H}_{eff} ด้วยความถี่เชิงมุม $\omega_{H_{eff}}$ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นแสดงดังรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.3 (a) แสดงสนามยังผล (Effective field : H_{eff})
 (b) แสดงพฤติกรรมของโมเมนต์แม่เหล็ก

ที่เงื่อนไขของการเรโซแนนซ์ ($w = \omega H_0$) สนามยังผลจะมีค่าเท่ากับ H_1 โมเมนต์แม่เหล็กจะควงรอบและตั้งฉากกับแกน H_1 ด้วยความถี่เชิงมุม ω_{H_1} มุมที่เปลี่ยนไปขณะหมุนควง (ϕ) เขียนได้เป็น

$\phi = \omega_{H_1} t$ (2.11)

หากใส่สนามแม่เหล็กแบบแกว่งกวัดเป็นพัลส์โดยเลือกช่วงเวลา(t)ให้ $\theta = \pi$ จะทำให้โมเมนต์แม่เหล็กกลับทิศ เรียกว่า พัลส์ 180 องศา ถ้า $\theta = \pi/2$ จะทำให้โมเมนต์แม่เหล็กหมุนจากแกน z ไปบนแกน y เรียกว่า พัลส์ 90 องศา

2.4 จำนวนสถานะของสปิน [1]

ในหัวข้อที่ผ่านมา เราพิจารณาเฉพาะนิวเคลียสตัวเดียว แต่ในทางปฏิบัติขณะที่เราทำการทดลองเอ็นเอ็มอาร์ เรากำลังตรวจวัดพฤติกรรมของระบบที่ประกอบขึ้นจากนิวเคลียสจำนวนมากที่คล้ายกัน เมื่อระบบอยู่ในสภาวะสมดุลย์ทางอุณหภูมิจากการกระจายของระดับพลังงานของสปินจะเป็นไปตามกฎของโบลซ์มาน (Boltzman Law) ดังนั้นสำหรับนิวเคลียสที่มีสปิน 1/2 ซึ่งมีระดับพลังงานสองระดับที่เป็นไปได้ จะมีอัตราส่วนของจำนวนนิวเคลียสในสถานะพลังงานระดับล่าง (n_l) ต่อจำนวนนิวเคลียสในสถานะพลังงานระดับบน (n_u) จะเป็นฟังก์ชันของอุณหภูมิสมบูรณ์(T) คือ

$$n_l/n_u = \exp(2\mu H_0/kT) \approx 1 + (2\mu H_0/kT) \dots\dots (2.12)$$

k คือ ค่าคงที่ของโบลซ์มาน(Boltzman Constant)

ค่าประมาณในสมการ (2.12) ใช้ได้ที่อุณหภูมิปรกติ และสนามแม่เหล็กปรกติ ตัวอย่างเช่นโปรตอนที่ 2.3 เทสลา จะมีจำนวนนิวเคลียสที่อยู่ในสถานะพลังงานระดับล่างมากกว่านิวเคลียสที่อยู่ในสถานะพลังงานระดับบนเพียง 1 ใน 10^5 การดูดกลืนพลังงานของระบบจึงมีได้น้อยมาก เป็นผลให้เทคนิคการวัดแบบเอ็นเอ็มอาร์มีความไวต่ำ

ในสภาวะสมดุลย์ทางอุณหภูมิจากแมกนีไทเซชัน(Magnetization : \bar{M}_0) ซึ่งเป็นผลมาจากความแตกต่างของจำนวนนิวเคลียสในสถานะทั้งสองมีค่าเป็น

$$\bar{M}_0 = X\bar{H}_0 = N\mu^2\bar{H}_0/kT \dots\dots\dots (2.13)$$

X คือ สภาพยอมรับไว้ได้ทางแม่เหล็ก (Magnetic Susceptibility) และ N คือจำนวนนิวเคลียสทั้งหมด

$$X = N\mu^2 / kT = N\gamma^2 \hbar^2 / 4kT \quad \dots\dots\dots(2.14)$$

ในกรณีทั่วไป X และ \vec{M}_0 ของนิวเคลียส N ตัวที่มีสปิน I จะมีค่าเป็น

$$X = N\gamma^2 \hbar^2 I(I+1) / 3kT \quad \dots\dots\dots(2.15)$$

$$\vec{M}_0 = N\gamma^2 \hbar^2 I(I+1)H_0 / 3kT \quad \dots\dots\dots(2.16)$$

สมการ (2.16) แสดงให้เห็นว่าเราสามารถเพิ่มขนาดของสัญญาณเอ็นเอ็มอาร์ได้สามทางคือ

- โดยการเพิ่มขนาดของสนามแม่เหล็กสถิต (H_0)
- โดยการลดอุณหภูมิของสาร (T)
- โดยการเพิ่มปริมาณของสาร (N)

2.5 ผลทางการผ่อนคลาย (Relaxation Effects) [1]

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า นิวเคลียสที่มีสปิน $1/2$ เมื่ออยู่ในสนามแม่เหล็ก จำนวนนิวเคลียสในแต่ละระดับพลังงานจะไม่เท่ากัน การเปลี่ยนแปลงจำนวนของนิวเคลียสในแต่ละระดับพลังงานเพื่อไปสู่สภาวะสมดุลอันใหม่จะเป็นกระบวนการแบบเอ็กซ์โปเนนเชียล ค่าเวลาคงที่ (Time Constant) สำหรับกระบวนการนี้เรียกว่า ค่าเวลาผ่อนคลายสปิน-แลตทิซ (Spin-Lattice Relaxation time : T_1) ค่าคงที่อันนี้สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการคับปลิง (Coupling) ระหว่างสปินและสิ่งแวดล้อมหรือแลตทิซ (Lattice) ค่าเวลายิ่งสั้นการเข้าสู่

สภาวะสมดุลก็จะเร็วขึ้น การคับปลิงก็จะมีมาก โดยทั่วไปแล้วค่าเวลาผ่อนคลายสปิน-แลททิซจะอยู่ระหว่าง 10^{-3} ถึง 10^2 วินาทีสำหรับสารที่เป็นของเหลว

พิจารณานิวเคลียสตัวหนึ่งที่มีการเปลี่ยนระดับพลังงานไปอีกระดับหนึ่ง จะมีผลเหนี่ยวนำต่อตัวอื่นในการเปลี่ยนแปลงระดับพลังงาน ลักษณะนี้ถ้านิวเคลียสทั้งสองเปลี่ยนสถานะพลังงานสลับกัน ก็จะมีการแลกเปลี่ยนพลังงานกันเกิดขึ้น กระบวนการนี้ไม่ทำให้พลังงานของระบบเปลี่ยนแปลงดังกระบวนการสปิน-แลททิซ สำหรับการทดลองแบบพัลส์ การลดลงของสัญญาณเอฟไอดี (Free Induction Decay : FID) จะขึ้นกับผลอันนี้มาก ค่าเวลาคงที่เนื่องจากผลอันนี้เรียกว่าค่าเวลาผ่อนคลายสปิน-สปิน (Spin-Spin Relaxation time : T_2)

ผลของการผ่อนคลายแบบอื่นๆ อาจเกิดจากความไม่สม่ำเสมอของสนามแม่เหล็กสถิต และความไม่สมบูรณ์ของเครื่องมือ ในการทดลองผลกระทบจะเกิดจากค่าเวลาผ่อนคลายหลายๆแบบรวมกัน

2.6 สมการของบลอค (Bloch Equations) [2]

บลอคได้เสนอสมการที่อธิบายปรากฏการณ์เอ็นเอ็มอาร์เชิงมหภาคในรูปของแมกนีไทเซชัน (Magnetization : \vec{M}) ซึ่งสามารถอธิบายผลการทดลองเอ็นเอ็มอาร์ได้ดีสำหรับของเหลวและก๊าซ

$$d\vec{M}_z/dt = (\vec{M}_0 - \vec{M}_z)/T_1 + \gamma(\vec{M} \times \vec{H})_z \dots\dots\dots(2.17)$$

$$d\vec{M}_x/dt = \gamma(\vec{M} \times \vec{H})_x - \vec{M}_x/T_2 \dots\dots\dots(2.18)$$

$$d\vec{M}_y/dt = \gamma(\vec{M} \times \vec{H})_y - \vec{M}_y/T_2 \dots\dots\dots(2.19)$$

ชุดของสมการของบล็อกแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงต่อเวลาของแมกนีไทเซชันในแกนต่างๆ ($\hat{M}_x, \hat{M}_y, \hat{M}_z$) โดยถือเอาแกน z เป็นแกนที่ขนานกับทิศทางของสนามแม่เหล็กสถิต \hat{H}_0 คือ แมกนีไทเซชันที่สภาวะสมดุล เอม $\sigma(\hat{M} \times \hat{H})$ เกิดจากทอร์กของสนามแม่เหล็กที่มีต่อ \hat{H}

T_1 คือ ค่าเวลาย้อนคลายสปิน-แลททิซ เป็นค่าคงที่ที่กำหนดอัตราการลดลงของแมกนีไทเซชันตามแกน z ซึ่งเป็นผลมาจากการเสียพลังงานให้กับสิ่งแวดล้อมนั่นเอง เนื่องจากมีผลเฉพาะแกน z บางครั้งจึงเรียกค่าคงที่นี้ว่า ค่าเวลาย้อนคลายตามยาว (Longitudinal Relaxation Time)

T_2 คือ ค่าเวลาย้อนคลายสปิน-สปิน เป็นค่าคงที่ที่กำหนดอัตราการลดลงของแมกนีไทเซชันในระนาบ x, y ซึ่งเป็นผลมาจากอันตรกิริยาระหว่างกันของนิวเคลียส เป็นลักษณะของการแลกเปลี่ยนพลังงานกันโดยไม่มีการสูญเสียพลังงานของระบบ แต่ผลทำให้มีการกระจายของเฟส (Phase) ของโมเมนต์แม่เหล็กในระบบ บางครั้งเรียกค่าคงที่นี้ว่า ค่าเวลาย้อนคลายตามขวาง (Transverse Relaxation Time)

2.7 สัญญาณที่ได้จากเอ็นเอ็มอาร์

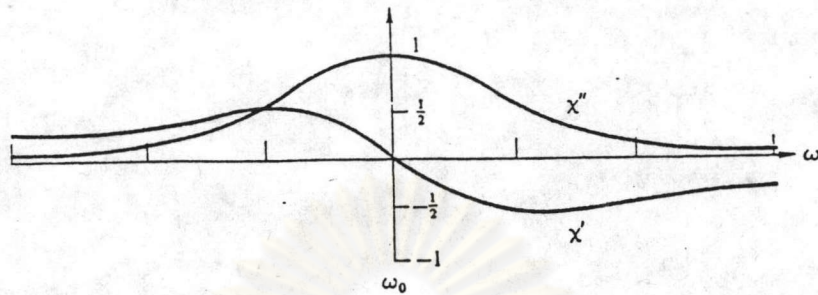
ทฤษฎีของบล็อก (Bloch Theory) ได้ทำนายลักษณะสัญญาณที่ได้จากเอ็นเอ็มอาร์ ในรูปของสภาพซึมซาบทางแม่เหล็กเชิงซ้อน ดังรูปที่ 2.4 และสมการดังต่อไปนี้ [3]

$$X = X' + iX'' \quad \dots\dots\dots(2.20)$$

$$X' = (X_0 w_0 T_2 / 2) (w_0 - w) / (1 + (w - w_0)^2 T_2^2) \quad \dots\dots(2.21)$$

$$X'' = (X_0 w_0 T_2 / 2) / (1 + (w - w_0)^2 T_2^2) \quad \dots\dots\dots(2.22)$$

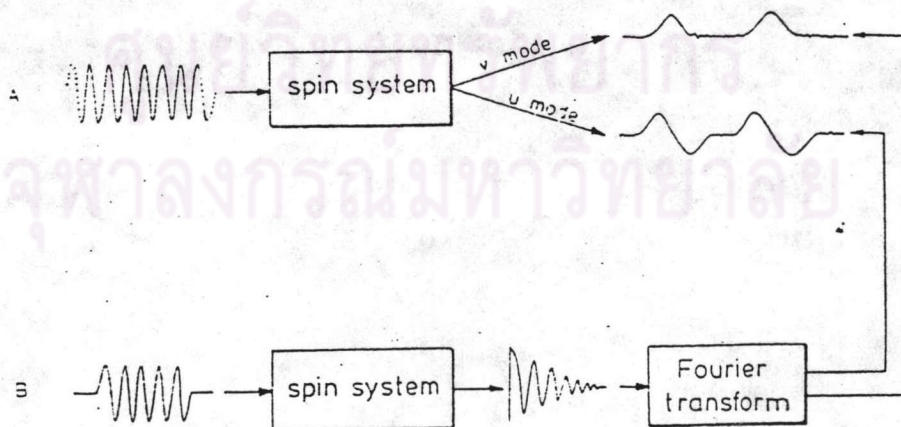
X_0 คือ สภาพซึมซาบทางแม่เหล็กที่สภาวะสมดุล

รูปที่ 2.4 แสดงกราฟของฟังก์ชัน X' และ X'' ที่ขึ้นกับ ω

ในทางปฏิบัติ สัญญาณที่วัดได้เรียกว่า แบบ u (u mode) และ แบบ v (v mode) ซึ่งมีเฟสต่างกัน 90 องศา องค์ประกอบแบบ u จะมีเฟสตรงกับสัญญาณกระตุ้น ในขณะที่องค์ประกอบแบบ v จะต่างออกไป 90 องศา

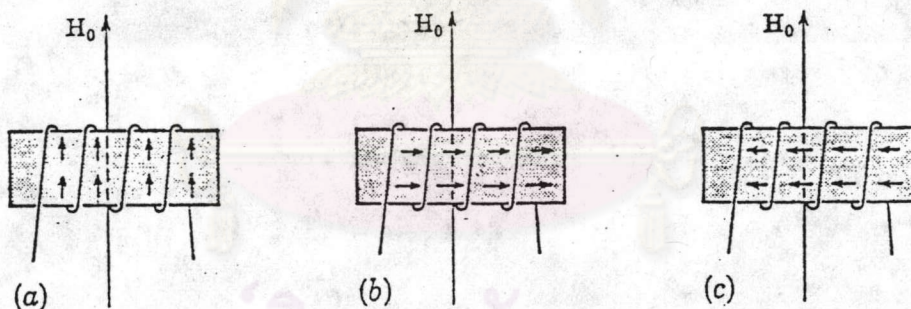
พิจารณาการทดลองทั่วไปในทางเอ็นเอ็มอาร์ ดังรูปที่ 2.5 [1] จะเห็นว่า การทดลองทั้งแบบคลื่นต่อเนื่องและแบบพัลส์สามารถให้ผลสัญญาณที่เหมือนกันคือ มีทั้งแบบ u และ แบบ v

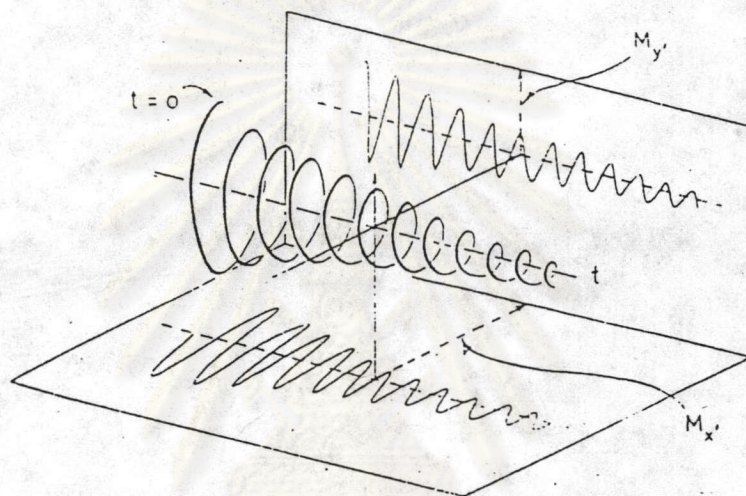
รูปที่ 2.5 A. การทดลองโดยวิธีกระตุ้นด้วยคลื่นต่อเนื่อง
B. การทดลองโดยวิธีกระตุ้นด้วยพัลส์

2.8 เอ็นเอ็มอาร์แบบพัลส์ (Pulsed NMR)

ในการทำการทดลองแบบพัลส์ สารที่จะทำการทดลองจะถูกบรรจุอยู่ในคอยล์ (Coil) ซึ่งอยู่ในตำแหน่งวางกับสนามแม่เหล็กสถิตดังรูปที่ 2.6 [2] ในสภาวะสมดุลย์ทางอุณหภูมิตั้งแต่ไนโตรเจนเหลวของสารจะชี้ตามสนามแม่เหล็กสถิต โดยการใส่กระแสไฟฟ้าที่ความถี่เรโซแนนซ์เข้าไปในคอยล์ สนามแม่เหล็กที่เกิดขึ้นจะทำให้แมกนีไทเซชันเบนออกจาก H_0 และหมุนควงด้วยความถี่เชิงมุม ω_{H_0} มุมที่เบนออกจะเป็นไปตามสมการที่ 2.11 เทคนิคโดยพื้นฐานก็จะใส่เป็นพัลส์ 90 องศา ในทันทีที่สิ้นสุดพัลส์ผลของการหมุนควงของแมกนีไทเซชันก็จะเหนี่ยวนำสัญญาณไฟฟ้าขึ้นในขดลวดดังรูปที่ 2.7 [1] สัญญาณที่วัดได้เรียกว่า สัญญาณเอฟไอดี (FID : Free Induction Decay)

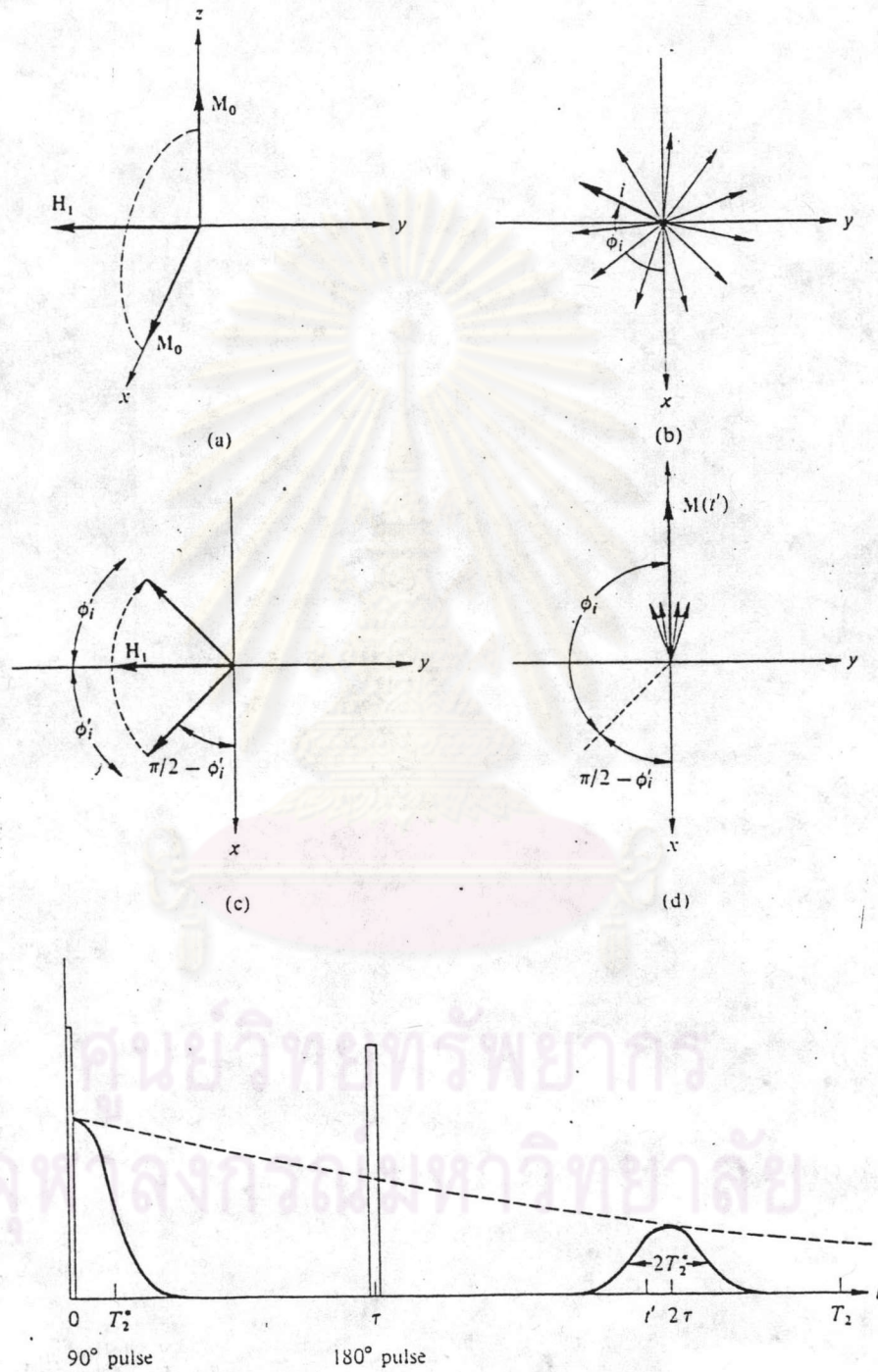

รูปที่ 2.6 (a) แสดงโมเมนต์แม่เหล็กของสารในคอยล์ที่สภาวะสมดุลย์ทางอุณหภูมิ
(b) และ (c) แสดงโมเมนต์แม่เหล็กเมื่อใส่พัลส์ 90 องศา

รูปที่ 2.7 แสดงการหมุนควงและการตีเคย์ (Decay) ของแมกนีไทเซชันหลังจากคลื่น
 สูดพัลส์

เทคนิคอีกอันหนึ่งที่นิยมทดลองกันคือ กระตุ้นด้วยพัลส์ 90 องศา แล้วตามด้วยพัลส์ 180 องศาโดยมีระยะเวลาห่างกัน T เราจะได้สัญญาณที่เป็นผลมาจากการย้อนกลับของเฟสที่เวลา $2T$ เรียกว่า สปินเอคโค (Spin Echo) ดังรูปที่ 2.8 [3]

รูปที่ 2.8 แสดงกระบวนการเกิดสปินเอคโค